

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 31/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. M., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. Č., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 102/2002 a postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 37/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. decembra 2007 doručená sťažnosť Ing. J. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd II“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 102/2002 a postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd I“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 37/2006.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 30. apríla 2002 predložil okresnému súdu II návrh na začatie konania vo veci úpravy svojho pracovného posudku proti Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „odporca“), ktoré bolo vedené pod sp. zn. 18 C 102/2002.

Protiprávny postup a konanie okresného súdu II ako porušovateľa základného práva vidí sťažovateľ v tom, že od podania žalobného návrhu až do 21. októbra 2005 (keď ho okresný súd II vyzval, či na svojom návrhu trvá) tento nekonal v súlade so zákonom, dopustil sa zbytočných prietahov v konaní, a tým porušil čl. 48 ods. 2 ústavy. Dňa 18. januára 2006 sa uskutočnilo súdne pojednávanie, po ktorom okresný súd II postúpil súdny spis v predmetnej veci s poukázaním na § 105 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) z dôvodu miestnej nepríslušnosti na ďalšie konanie odvolávajúc sa na § 85 a § 85 ods. 2 OSP okresnému súdu I .

Podľa sťažovateľa okresný súd II spôsobil zbytočné prietahy v konaní v trvaní viac ako 44 mesiacov.

Okresný súd I vo veci vedenej pod sp. zn. 26 C 37/2006 nekonal od januára 2006 do 22. novembra 2007 (vo veci sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré však bolo odročené pre ospravedlненú neúčast' odporcu), čím porušil základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu, aby vydal nasledovný nález:

„1. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 102/2002 porušil právo Ing. J. M., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 37/2006 porušil právo Ing. J. M., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Ing. J. M. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 100 000.- Sk (...), ktoré sú povinné Okresný súd Bratislava I a Okresný súd Bratislava II vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu rovným dielom.“

Dňa 3. januára 2008 sťažovateľ rozšíril svoju sťažnosť o priznanie trov konania advokáta za tri úkony právnej pomoci pred ústavným súdom v celkovej sume 45 094 Sk.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom

okresného súdu II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 102/2002 a postupom okresného súdu I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 37/2006.

1. Sťažovateľ tvrdí, že okresný súd II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 102/2002 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy tým, že vo veci nekonal od podania žalobného návrhu (30. apríl 2002) do konania pojednávania (18. január 2006), po ktorom pojednávaní z dôvodu miestnej nepríslušnosti postúpil vec na ďalšie konanie okresnému súdu I.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

Z ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 32/00, II. ÚS 96/03) totiž vyplýva, že poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v čase, keď toto porušenie trvalo. Ak ústavný súd zistí, že konanie, v ktorom sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v čase, keď už na označenom súde nemohlo dochádzať k jeho porušovaniu (sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že vec bola v januári 2006 z dôvodu miestnej nepríslušnosti postúpená na ďalšie konanie okresnému súdu I), sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy aj postupom okresného súdu I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 37/2006.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Z predloženej sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu na porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy nevyužil právo dovolať sa ochrany, resp. nápravy ním namietaného porušenia základného práva podaním sťažnosti predsedovi okresného súdu podľa príslušných ustanovení zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ani nepreukázal, že uvedenú podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti dospel k názoru, že nie sú splnené podmienky na jej prijatie ani v tejto časti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol pre jej neprípustnosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd sa vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá, ďalšími požiadavkami sťažovateľa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2008